

til Færøerne og omvendt, helst saaledes, at denne Tilførsel kunde gaa fuldstændig uhindret.

Lagtinget har i Sommer væsentlig kun beskæftiget sig med Vareforsyningsspørgsmaal og andre Spørgsmaal, som staar i Forbindelse med Krigssituationen. Man har paa Færøerne ingen Arbejdsløsheds-kasser, og man kan derfor ikke der nyde de Goder, som Arbejdsløsheds-kasserne er, ligesom man altsaa heller ikke vil kunne komme til at nyde godt af den Lov om ekstra Hjælp til Arbejdsløsheds-kasser, som antagelig vil blive vedtaget. Men der er en hel Del Arbejdsløshed deroppe. Jeg har allerede nævnt, at Motorbaadsfiskeriet er standset paa Grund af Saltmangel og Mangel paa andre Nødvendighedsartikler, og enkelte Fiskerskibe, som drives ved Sejlkraft, har ogsaa ligget stille hele Sæsonen 1917. Jeg antager, at omtrent Halvdelen af Fiskerflaaden kun har kunnet drive Fiskeri i Halvdelen af den normale Tid paa Grund af Saltmangel og Mangel paa Udrustning. De vanvittig høje Priser paa Proviant og Udrustningsgenstande gør det tvivlsomt, om ret mange af Skibene vil kunne komme ud, naar nu Fiskerisæsonen igen begynder i Februar Maaned. Jeg haaber, at en Del vil kunne komme ud, men under alle Omstændigheder vil der blive en hel Del Arbejdsløshed, og for at modvirke denne har man tænkt at faa en Del Vejanlæg og Jordarbejder i Gang. Der foreligger fra Lagtinget Andragender om Hjælp til at faa saadanne Arbejder begyndt saa hurtigt som muligt. Ved en Lov af 1913 blev der af Staten bevilget over 1 Mill. Kr. til nogle Havneanlæg og 40,000 Kr. til Anlæg af en Vej tværs over Sandøen imod, at Kommunerne skulde betale $\frac{1}{5}$ af Anlægssummerne. Ved Forsømmelse og paa Grund af, at Krigen derefter udbrød, er desværre intet af Havneanlægene kommet i Gang. Dette har selvfølgelig beredt en hel Del Skuffelse. Vejen over Sandøen er imidlertid blevet færdig. Det er det første virkelig større Vejanlæg paa Færøerne. Der findes, som jeg har nævnt, ingen større Vejanlæg og heller ingen virkelige Havneanlæg, lige saa lidt som der findes Jernbaner paa Færøerne. Det vilde imidlertid være af uhyre Betydning for Udviklingen, at Kommunikationsforholdene forbedres ved Anlæg af Havne og Veje. Der foreligger nu fra Lagtinget Andragende om i Lighed med Vejen over Sandøen at faa Støtte til flere større Vejanlæg, og man vil gerne have denne Støtte

saa hurtigt som muligt, saa at man kan paabegynde Anlægene snarest muligt og derved modvirke Arbejdsløsheden. Disse Statsveje, som man plejer at kalde dem paa Færøerne, vil det naturligvis tage flere Aar at bygge, men man skulde, som sagt, gerne kunne paabegynde dem snarest muligt. Jeg beder derfor den højtærede Justitsminister, den højtærede Trafikminister og den høje Rigsdag om at vise den størst mulige Velvillie overfor denne Sag og hurtigt træffe alle nødvendige Forholdsregler, for at der kan tages fat. Hvis det er nødvendigt, hvad jeg næsten tror, at der sendes en Ingeniør op til Færøerne for at bistaa den Ingeniør, som man har der oppe ved Telefonvæsenet, og som ogsaa er kyndig paa Vejbygningsomraadet, vil jeg bede om, at dette maatte ske snarest muligt.

Lagtinget har selv optaget et Laan paa 100,000 Kr. for at sætte saadanne Vejanlæg i Gang, som, uden at være i selve Bygderne og derfor rent kommunale, dog ikke er saa store, at de kan regnes for at være Statsveje. Kommunerne skal betale en Fjerdedel af disse Vejanlæg, og man havde tænkt sig, at Staten vilde yde en vis Støtte til disse Vejanlæg, som Lagtinget saaledes sætter i Gang. Man havde tænkt sig, at Staten vilde yde en Fjerdedel af Anlægssummen, og jeg beder om, at man her stiller sig velvilligt til disse Anlæg. Endelig foreligger der et Andragende fra Frodebo Sogns Kommune, anbefalet af Lagtinget, om, at ogsaa noget Udgravningsarbejde, som skal udføres i Anledning af det i Havneloven af 1913 omtalte Anlæg ved Tværaa, maa blive foretaget for at skaffe Arbejde. Jeg beder den højtærede Justitsminister og Rigsdagen stille sig velvilligt til disse Andragender, hvis ene Hovedformaal er at modarbejde Arbejdsløsheden.

Mads Larsen: Ved den Gudstjeneste, hvormed denne Rigsdagssamling blev indviet, talte Pastor Koch blandt andet over Ordet: „Hvad I vil, Menneskene skal gøre eder, saaledes gøre I ogsaa mod dem“. Der er ingen Tvivl om, at hvis denne kristelige Leveregel blev fuldt forstaaet trindt omkring i Landene, ogsaa i de neutrale Lande, vilde der fremkomme større social Retfærdighed, end der nu er ogsaa i vort lille Land. Det kan nemlig ikke nægtes, at de Foranstaltninger, der træffes for at raade Bød paa de vanskelige Forhold af økonomisk og anden Art, der er opstaaet i disse overmaade vanskelige Aar for alle, og som i særlig Grad rammer Fattigfolk,